

‘Droomvoeding’ van Brihang: de ziel van de verse vader is een zalige open wonde, de wereld een zoutvat

[Tom Raes](#) 2 oktober 2023

Na dertig jaren in dit leven maak je óf het testament op van je jeugd, óf een inventaris van wat je hebt. Op ‘Droomvoeding’ doet **Boudy Verleye** het tweede, als rapper die de weg gevonden heeft, als gade, en vooral: als vader. Het ouderschap doorkruist ‘Droomvoeding’ als een barst in een spiegel die Verleye dwingt anders naar zichzelf te kijken. Hij beschrijft het voor wat het is: de ziel van de verse vader is een zalige open wonde, de wereld een zoutvat. In ‘Acceperen’ krijgt hij nog even treiterig zijn jongere zelf aan de lijn. ‘Hallo, blijf je niet liever kinderloos? / Een carrière is toch ook wel belangrijk voor jou? / Is het nu niet moeilijker of zo? / Een kind en een vrouw, plus je ego?’ Het antwoord komt in een volgende onderbreking:

dochter **Inti**, die haar werkende papa zover krijgt dat ze de luisteraar even mag spreken. 'Hallo, hoe gaat het met jullie? Alles goed?' Of je vindt dat melig, of je breekt in stukken.

In je oren krijgt het gezin Verleye verder vorm. 'Mama's buik', waarin Brihang zijn ongeboren zoon verzekert dat er mooie tijden staan aan te breken, in weerwil van de wetenschappelijke consensus daaromtrent, eindigt met een tikkend prematuur hart. Zelfs in 'Cut op de set', waarin de wereld buiten huis- en kinderkamer becommentarieerd wordt, breekt toch weer pril leven binnen: de babyfoon. Tegen dan is het allang geen gimmick meer. 'Telefoontje' behandelt de andere kant van het zijn: niet-zijn, en het belletje daarna. 'Tussen leven en dood ligt een hele kleine wonde', mijmert 'Tussenin'. 'Droomvoeding' is een plaat voor iedereen, maar vooral voor wie ze nodig heeft. Verleye in de eerste plaats. Ze gaat over het leven, en als hiphop niet over het leven gaat, over wat dan?

Hier alles goed, kindje.